

tei ut vobis iustificationis
ut nō oīc eōmū oīi m
tūr im
guādūm alle

ð
eptē
fuit om̄ige dū

ov

nicht in ab

IP

U. q 17, 9

Disquisitio Politica,

De

**GENUINA REIPUBLICÆ
CONSTITUTIONE,**

*Ejusdemque in varias Species, scilicet Monarchiam,
Aristocratiam, nec non Democratiam Divisione.*

Quam

ANNUENTE DEO,

PRÆSIDE

JOHANNE GRAFTIO,
Professore Publico Ordinario

Publicè defendet

JOHANNES HERMANNUS Zwidt
Moeno-Francofurtanus.

*In aula Philosophorum nova
die Iunij.*

Tubingæ, LITERIS KERNERIANIS,
M. DC. LVI.

PARENTI
suo
CHARISSIMO.

Si unquam de materiae cuiusdam, ex Prudentiae Civilis parte Speciali oriundae, nobilitate, inter Politicos concertatio solennis instituenda fuit; Tum hæc de Republica præcipue est illa, quæ ab universis fermè Politicæ industriis cultoribus digna censetur, de qua præceteris in solenni Disputationis publicæ actu, non minus ingeniosa, quam fructuosa instituatur disceptatio. Hec enim est illa, quæ civitatis moderatur salutem; Hæc est illa, quæ Imperatores, Reges, nec non universos quoisque salutem dirigentes publicam, ad satiætatem fermè erudit, quousq; regnandi extendere debeant potestatem, ne ipsis accidat, quod Balthasari, qui cito expalluit, cùm manum in pariete scribentem vidisset: quod Herodi, qui citò contabuit, cum manum angeli percutientem sensisset. Gravis enim est pœna Magistratus, si nec probè vivat, nec ejusdem imperium, secundum Statuta & Leges ritè recteque administret. Larga verò compensatio eundem manet, cui salus publica cordi est. Hoc ritè mecum perpendens, præceteris præsentem de Republica Disputationem, quin instituerem haud potui. Quod ut cedat feliciter, faxit Deus.

Ut autem à Definitione primū exordiar. Respublica est ordo Civitatis inter imperantes & parentes sub regimine sum-

mæ potestatis juxta leges. 2. *Hujus materiale sub civitate exhibet Societatem hominum civilem in certo loco coabitantium.*

Formale importat ordinem inter imperantes & parentes, qui complectitur 1. Statum ordinatae constitutionis; 2. Modum &

- actum legitima Administrationis.* * Quoniam oritur ex applicatione actionum moralium ad civitatem ordinandam, imò ipsa nil aliud est, quam ordo civitatis per applicationem introductus, hinc Actionum illarum in Politicis non amplius habetur ratio, sed loco illarum cognosci debet velut *subjectum*, ad quod fit applicatio. Et hoc rectè quoque præmititur Mediis, quia id ad quod fieri debet applicatio, prius est iis, per quæ fieri solet. Ut verò attinet Politicam non eadem omnium mens est: non nulli *Objectum* volunt, quia ut Ethica circa actiones morales in genere, ita Politica circa Remp. gubernandam occupatur: Alii *Finem internum* vocant, quia formaliter est ordinis in civitatem introductio, & administratio, quam ut finem in ista arte per omnia media hic attendimus: Alii tandem *Subjectum* faciunt ratione tractationis & applicationis. Nos pro diversa vocis acceptione omnes admittimus denominationes, nam si materialiter capiatur pro civitate seu multitudine hominum unita, in quam introducendus est ordo regiminis, rectè dicitur *Subjectum*, si verè formaliter sumatur pro ordine introducendo, *Finis internus* erit, si autem utrumque complectatur, *Objectum operationis* ratione finis externi salutari potest, At, ob *naturam complexorum*, in quibus subjecti denominatio potior est, convenientissimè *Subjectum* nuncupatur. * Dicitur Res, quod Res, Personas, Actionesque comprehendat, & publica, quasi populica, quod populum in communi attineat. Sumitur autem 1. Materialiter, pro civitate, seu multitudine civium unita & publico rerum usu. 2. Formaliter, pro ordine ipso seu statu ordinato civitatis. 3. Conjunctim, prout materiale & formale simul involvit. 4. Concretè pro imperio, quod summam potestatem habet. 5. Analogicè pro civitate seu municipio cui nomen tribuitur, licet suam potestatem non exerceat. Vocatur alias civitas, Politia, status publicus, quorum illud materiale magis; hoc v. formale respiciunt. Differt autem à civitate & Urbe. Urbs dicit copiam ædificiorum, civitas cœtum hominum unitum in ea. Addit ordinem regiminis, & sic civitas quasi corpus est, vita ac anima; Urbs verò habitationis locus. * Remp. autem definiri posse liquet, quia est aggregatum ordinatum, cuius multitudo

de Genuina Reipublicæ Constitutione.

3

tudo unita per ordinem ad naturam quasi Entis per se revocatur. Definitur autem ex genere Relatorum, quia est ex iis, quorum esse consistit in mutuo ad invicem respectu. *Genus* facimus *Ordinem*, per quem intelligimus harmonicam illam convenientiam inter imperantes & parentes, à summa potestate gubernata ad felicitatem publicam. Hoc genus est legitimum, quia essentialiter convenit, & in quid prædicatur non conversim. *Differentia* integratur tribus 1. *Materia & terminis Relationis*, qualis est Societas in Imperantibus & Parentibus. 2. *Causa & fundamento*, ut summa potestate ejusque regimine. 3. *Norma Legum*. Quippe priora duo Essentialia sunt omnibus relatis, & tertium accedit ob conditionem habitus. * Hæc definitio rectius intelligetur, si resolvatur per *Causas*, ex quibus concinnata est. Sic materia loco subjectum est civitas, quia in illam introducitur ordo. *Objectum* propriè non habet, quia datur tantum in *qualitatibus & actionibus*, non verò in aliis sive personis sive *rebus*, nisi quatenus hisce sunt instructæ, & sic, nisi quatenus liberam agendi potestatem præsupponit, terminatam ad civitatem ejusque actiones gubernandas, civitas etiam pro *Objecto* haberi potest. *Forma* est in harmonica illa convenientia, quæ consistit in gubernatione summæ potestatis juxta leges ad certum statum, quo fine requirit tria *constitutionis media*, supra posita, ac præterea *actum administrandi*. *Efficiens* vel est *prima*, ut Deus summus mundi Monarcha, vel *secunda*, quæ tum est *procreans*, ut Fundatores & Legum latores primi: tum *impellens*, quæ iterum est vel *interna*, & per se talis, eaque & naturalis, ut Lux naturæ, & voluntaria industria & Ars: vel *externa* & per *accidens*, ut metus, indigentia, ex quibus observatis diversæ diversorum opiniones hic componi possunt. Finis ultimus est felicitas sive salus publica, qui itidem Politicæ finis est, quem obtinere intendis per Rempubl. unde finis externus & habitus & Objecti hic velut etiam in aliis idem est hunc autem pone sequitur Pax & Tranquillitas. Relativus Finis est in exercitio Religionis, justitiae, artium, &c. Subordinatus verò incomunione bonorum reponi potest. Reipublicæ Materiale civitas est. Est autem Civitas unio voluntaria cætus hominum, seu societatis Familiarum in certo loco coabitantium ad Rempubl. constituerandam. Hujus Termini sunt cives. Est autem civis homo socius multitudinis sponte unitæ ad Rempubl. II. Civitas quæ considerari potest dupliciter, 1. juxtagatum hominum, 2. juxta locum commorantis,

A 3

tionis,

- tionis; & utrobique notanda erunt tum principia & partes; tum subjecta & species. * Civitas in Politicis ab omnibus tractanda censetur, sed alii Subjectum volunt, alii pro Objecto habent, & quidem modo ratione Rēpubl. modo verò ipsius Politica respectu ita indigitant. At duo hæc ut maximè diversa confundi non debent, hinc civitatem ratione Politicae Subjectum denominationis, & Rēp. ratione, tum Subjectum, tum Objectum pro diverso respectu denominari posse ostendimus. * Civitas sumitur quatuor modis. 1. Pro structura aedium, seu incenibus & ædibus, sic rectius urbs diceretur. 2. Pro incolis seu civibus horumque cætu unito, quod propriè designat. 3. Pro ordine civium, & sic cum Rep. coincidit. 4. Concretè pro hoc vel illo oppido, in quo est cætus unitus, sive cum Rep. fuerit, sive absque ea. Alias vocari potest societas civilis perfecta in certo loco. Ut verò differt ab urbe & Rep. supra ostensum est. * Definitur autem iterum ex Relatorum ordine per unionem, quia in eo Essentialiter occupatur, ut multitudinem civium per societates diversas conjungat. Differentia, quia ex causis de promittit ex earum connotatione plenius patet. * Inter Causas pro materia est hominum multitudo, aut societas familiarum. Formam largitur unio accedens per societates diversas quam consequitur communio animorum, & usuum, & huic porro addit ordinem, qui est inter imperandum & parendum. Efficiens est Voluntas, quæ unionem istam in multitudinem introducit, & Finis tendit ad Rēpubl. constituendam, quam voluntas hac conjunctione intendit, ut finem Politicae internum, quemadmodum ille ad externum ulterius applicatur. * Ut a. civitas est ipsa relationis forma, ita Cives sunt termini seu Relata ejus, quæ idem nomen retinent. Civis definiri solet homo liber, qui alterius potestati est subjectus, sed male: quia ut libertas non omni ubique competit, ita Subjectio subditi potius est, qui respectum cum imperante ad Rēpubl. habet talem, qualem civis ad civitatem. Hinc civis, qui ratione societatis civilis tantum ita dicitur, datur etiam imperans cui tamen opponitur subditus sub Rep. imò peregrinis aliisque etiam tota competit. Rectius ergò à nobis describitur per ea, quæ civitati sunt essentia, ad ejus Concretum accommodata. Hinc Genus desumimus à subjecto Homine, quod Relatorum solemne est. Differentiam verò adjungimus à Fundamento & terminis per causas temperatis. Civium a. distinctiones sunt variæ, nam dispescuntur 1. in Veros, qui jus civitatis habent, consitens

stens in usu privilegiorum & libertatum, jure suffragiorum, & potestate
adeundi Magistratum. Et analogè tales, quo pertinent Honorary cives
& inquitini. Veri duo sunt *Indigenæ* vel *Alienigenæ*, sive *Vrbici* sive *Pro-
vinciales*, quibus accedunt *Coloni* & *Municipes*. Ad alienigenas referun-
tur *incolæ* seu *Advenæ* & *confederati*. *Indigenæ* tria sunt vel *Potentiales*, ut
senes, qui fuerunt, & pueri, qui erunt; vel *Actuales*, iisque ulterius in *plenos*
& *semiplenos* ab aliis multis modis dispescuntur. Hi autem jus civitatis
consequuntur tribus modis. Vel 1. per nativitatem, ut *Indigenæ*, vel per
manumissionem, ut olim *Liberti*, vel per cooptationem, ut *Alienigenæ*
* *Civitas* non tantum aggregatum est ex cætu familiarum unito, unde no-
vam considerationem *materiale* & *formale* subit, sed etiam connota-
tivè involvit locum, in quo degit cætus ille aggregatus, & hinc iterum
emergit duplex tractandi respectus. 1. *Localis* & *Architectonicus*, quem
Subjectivum etiam & *materiale* per analogiam vocant. 2. *Civilis* & *Pra-
etorius*, quem *formale* volunt. De utroque sub distinctis *Punctis* porrò
uberius erit agendum. Habent autem id commune, ut *Principia* & *Sub-
jecta* utrobique eadem recurrent, licet sub diversa consideratione, quare
utrobique etiam repetendi erunt termini, sed sub aliis atque aliis Defini-
tionibus. 1. *Vrbs* est receptaculum ex *Pagorum* multitudine con-
stans, & *edificiis* ac *ornamentis* ad *commoditatem* exornatum & com-
munibus *munitionis* ad *securitatem* munitum. 2. Partes ejus sunt
vel *constituentes*, quales sunt *Pagi* (*materialiter sumpti*) qui ex vi-
cis, & hi ex *villis* constant vel integrantes, quæ sunt *edificia* & *spa-
cia*, quorum illa iterum sunt *publica* vel *privata*, ut *civium* *ædes*.
3. *Subjecta Majora* sunt *tum Regio*, quæ est pars *terræ* *urbes* plures
& *ditiones* aliquot continens: *tum Regnum*, quod plures *regiones*
complectitur. *Ex Duplici consideratione civitatis, quam supra ad-
struximus, meritò præcedit, quæ *Localis* dicitur, quia facit ad intelligentiam
alterius, dum terminos in materiali explicat, qui ibi super addito for-
malis investiendi recurrent. * *Vrbs* dicitur ab *Vrbo* seu *Vrvo*, quod *He-
truscorum* lingua est curvatura aratri locum designo, nam olim religionis
causa urbes ita primum definiri solebant: vel ab *Orbe*, quod in orbem ful-
cus duceretur. *Vocatur* alias *oppidum*, quod opponatur hostibus, vel po-
tius ab ope & opibus. Sunt, qui volunt, *Urbes* dici, quæ sunt *majores*, &
oppida minora, sed hoc non meretur calculum antiquitatis. Et quædam
illa-

IO.

II.

Disquisitio Politica,

- illarum olim dicebantur Coloniae, Fora, Praefecturæ, Legiones; Hodie Metropoles, Regiae Emporia, quæ ut ab invicem differunt alibi cognoscens. * Definitur autem ex τῷ πτῶ, unde genus est receptaculum. At Diferentia sumitur ex partibus constituentibus Finibus & Mediis, ex quibus causa etiam facile aestimari possunt. Partes sunt Pagi, de quibus sub precepto. Finis sunt Commoditas & Securitas, quæ presupponunt aut involvent necessitatem, sanitatem, voluptatem, ad quæ omnia respiciendum in urbium præsertim extreunctione, juxta circumstantias loci, cuius attendenda est quantitas & qualitas, ac situs, qui juxta plagas cœli & elementa est exigendus. Media sunt ædificia & ornamenta publica ac monumenta.
- * Partes hic occurunt duplices; 1. Constituentes, quas sic vocamus, quia sunt quasi principia urbis, ex quibus constituitur, si jungantur, sed quia dupliciter capiuntur; semel materialiter, ut sunt receptacula tantum, & deinde formaliter, ut societas innuunt, hinc in priori modo acceptæ, partes urbis fiunt. Ut autem Urbs ex Pagi, Pagi ex vicis junctis, & hi ex unitis villis constant, quæ ita inter se differunt, Villa est una domus rustica seorsim posita, & principium reliquarum omnium. Vicus autem est receptaculum constans ex villis unitis secus viam, ab utraque parte plateam constituentibus, unde vicinus dicitur. Pagus vero est receptaculum constans ex multis vicis, primò ob commoditatem fontis conjunctis. Athodie Vicus & Pagus extra urbem ferè promiscuè sumuntur; in urbe vero vicus modo suburbium modo palteum denotat. Deinde succedunt Partes Integrantes, quo in locali consideratione etiam referimus spatio & loca publica. In ædificiis privata sunt civium ædes, quæ ad simplicitatem munditiem & commoditatem viciniæ debent esse compositæ. Publica vero ut variorum sunt generum, ita distribuuntur. 1. In Ecclesiastica (Echthausen) quæ sunt religionis & bonarum artium causâ ad homines informantdos extracta, ut Tempa & Scholæ. 2. In Politica (Wehrhauser) quæ sunt justitiæ administrandæ & defensionis causâ: illuc pertinent curia Prætorium, &c. hic referri possunt Arces & Turre, muri & propugnacula, vallum & fossæ. 3. In Oeconomica (Wehrhauser) quæ negotiacionis & voluptatis causa instaurantur, ut sunt Domus commerciales, Aulæ, Symposiasteria, Diversoria, Orphanotrophea, &c. 4. In Mixta, quæ sunt vel Phylacteria ad res horum statuum assertandas, vel alias ornatus & honesti lufus causa prostant, ut Ærarium sacrum & Bibliotheca, Archivum & Cancel-

Cancellaria, Ærarium publicum, Armamentarium & Granaria. Item Exoticothamia, Aquæ ductus, Theatra, Circi, Pyramides, Palestræ, Sphaeristeria, &c. *spacia* seu *Loca publica* sunt Cæmiteria, Fora, Plateæ, Pontes, &c. Huc etiam referri possunt *suburbia*, & si quæ aliæ possessiones sint ex pagis agrisque extra & circa urbem. * *Civitas* olim in urbe continebatur, unde inter loca commorationis *Vrbs καὶ ἐξοχὴν* ipsi respondebat, at hodie ampliato significato ad diffusiora terræ spacia se extendit, indeque *subjecta* urbe majora agnoscit, quæ in hac locali significatione etiam species ejus possunt. Est ergo *Subjectum civitatis*, cui inhærente solet, vel *Primum*, ut Urbs de qua ante, vel à primo ortum & urbe majus, idque tum latius, ut Regio seu Provincia, tum *latissimum*, ut Regnum & Imperium, materialiter accepta. 1. *Societas civilis est conjunctio voluntaria multitudinis familiarum ad civitatem vel Rempubl.* 2. *Est que duplex, Imperfecta vel Perfecta.* Illa ad civitatis integratatem facit. Hæc ad Remp. illa in Collegiis & corporibus locum habet; hæc in universitatibus, quæ si locus commorationis accedit, sunt ipsæ civitates. 3. *Collegium est Societas legitima trium pluriumve personarum ejusdem ordinis & conditionis ad bonum civitatis.* 4. *Est autem aliud superius & eminentius inter personas generosas, & aliud inferius inter aliquot cives.* 5. *Corpus est Societas plurium diversi ordinis in civitate ad bonum ejus promovendum.* 6. *Vniversitas est Societas perfecta ex Collegiis, & corporibus ad Remp. sustinendam.* Et hæc cum addito loco commorationis est civitas, ut est Territorium, cuius. 7. *Partes sunt Pagi (formaliter accepti) qui ex vicis, & hi iterum ex domibus, ut supra ad urbem dictum, constant.* 8. *Subjecta seu Territoria majora sunt Regio & Regnum.* *Regio est Territorium aliquot oppida & dominia continens.* *Regnum verò regiones aliquot complectitur.* * In Politica consideratione civitatis offertur hominum cætus unitus, qui quod ex pluribus concrevit, plura involvit, & anticipanda supponit ad intelligendam societatis civilis indolem, idque ob naturam aggregatam sub novo Materiali & Formali. Ad Materiale pertinet 1. *Homo*, qui consideratur hic, ut *civiliter beatus*, ubi non tam ipse homo in se, quam juxta *actiones morales* dirigendas ad felicitatem spectatur. Nec 2. *Homo* attenditur hic vel ille,

14.

15.

B

sed

sed hominum multitudo. Hæc verò 3. ratione formalis uniri debet, & quidem per diversas Societas. Societas autem alia est ex natura, quæ ad familias & domos terminatur, & est considerationis Oeconomicæ: alia verò à libera voluntate, quæ ad civitatem & Remp. tendit, estque tractationis Politice, & utraque est perfecta, quæ utriusque parti disciplinari adæquatur, & in iisque per se consideratur: vel imperfecta, quæ secundariò & consequenter illis accedit. *Illa scil. Naturalis perfecta est triplex*, nam intercedit 1. inter maritum & uxorem. 2. Inter Parentem & Liberos. 3. Inter Dominum & servos, qui inter se uniti, *Domum Oeconomicæ Subjectum* constituunt, nec hujus sunt loci, nisi quatenus velut præsupposita & principia hic non incognita esse debent, quibus accedunt imperfectæ naturales tum in *Excessu* inter hospites; tum in *defectu* inter viduos, steriles, cœlibes, pauperes. Hæc verò scil. *civilis* & *imperfecta* & *perfecta* sunt, hujus loci, proinde in præceptis declarantur. * *Nomen* quid importet, ex superiori deductione satis perspicuum evasit, nam illa rem à primis initiosis arcessivit, hinc constat, quod cum civitate per omnia coincidat, si tantum locus commorationis, ex præced. capite adjungatur. *Definitio* quoque cum Definitione civitatis præter illa verba convenit, & hanc sequuntur utrobique eadem causæ, unde nova declaratione hic non est opus. In Fine tantum est diversitas, quæ oritur ob diversam conditionem Societatis imperfectæ & perfectæ. Hæc enim quia voluntas omnem civium multitudinem ita unire intendit perfectè, ut materiale Reip. accidente loco habitationis esse possit, ad Rempubl. tendere dicitur, & *perfecta* vocatur, at quia voluntas hoc ipsum unica intentione in tanta multitudine assequi nequit, præmittit uniones hominum ad societas particulares, ut postea cominodius ad universitatem colligi queant, & hæc proinde *imperfecta*, ac ad civitatis integratatem facere dicuntur, ut in Collegiis & corporibus locum habent. * *Collegium* à colligendo rectius quam colligando dictum, sumitur hic non pro quavis consociatione, sed specialius pro consociatione personarum ejusdem ordinis & conditionis. Ac alias vocatur Synodus, Synagoga, Synedrion, Societas, Cœtus, Sodalitas, Conventus, Tribus, &c. A corpore ut differt post ostendetur. *Definitur* autem per *societatem* ex Relatorum classe, quia in mutua consociationum habitudine essentialiter consistit. *Differentia* sumitur ex causis. *Materiam* enim exhibent *persona*, eaque considerata tum ratione Quantita-

tatis, ad minimum 3. erunt in constituendo, licet unus constituti iura conservare & administrare queat: ratione *Qualatis*, eadem debent esse ejusdem ordinis, id est Status in Republ. & conditionis seu professionis: ratione *Relationis* verò possunt esse superiores vel inferiores, nam ita ordinem non excludunt. *Forma* est in Consideratione, quæ vox hic non actum, sed statum denotat, & hanc sequitur communicatio & administration. *Efficiens* sub voce legitima, Leges & Constitutiones offert, nam nullum Collegium institui potest absque magistratu, & quidem non ex quavis causa impellente, sed gravi admodum & urgente, qualis sunt Religio & publicum bonum. *Finis* ad bonum civitatis tendit. *Collegia* autem, ut sunt varia, ita distingui solent ratione status personarum in Repub. in *superiora & inferiora*. Illa sunt inter personas eminentiores, quale est Collegium Electorum R. Imperii, aliaque quibus addi possunt tres ordines Equitum militiæ causa instituti, ut 1. ordo Equitum aurei velleris ab Hispano. 2. Ordo Equitum Spiritus S. à Rege Galliarum. 3. Ordo Equitum Fasciæ cruralis à Rege Angliæ, &c. Hæc verò in Statibus Hierarchicis deprehenduntur, utin Ecclesiastico inter Professores, Pastores, Studiosos, &c. In Politico inter Senatores, Judices, Milites, in Oeconomico, inter Tribus artificum & opificum. * *Corpus* accipitur hic non numerice, pro corpore Physico vel Mathematico, sed *collective* pro Civili seu Politico, quod constat ex pluribus personis, ceu membris diversis ad unum redactis, & hinc rectè *definitur* Societas plurium, non autem addi debet Collegiorum quasi ex iis constet, nam in Collegio potest etiam locum habere corpus, si ab altera parte accedant diversi ordinis personæ, in eo enim differt corpus à Collegio, quod ut illic sint ejusdem, ita hic diversi ordinis personæ, quæ imaginem Reipubl. in imperando & parendo præse ferant, at ab altera parte sive imperantium & parentium Collegia esse possunt: in reliquis verè coincidunt. Est autem *Corpus* vel *Ecclesiasticum*, quod quatenus sub Politia est, huc quoque referri debet, & *Politicum* in specie dictum, quod utrumque imperfectæ hominis ejusdem ordinis per Collegia & corpora conjungunt, ita utrique in Collegiis & corporibus ulterius juncti *universitatem* exhibent, ad *Universitatem* complendam tendit. Ut autem hæ societas, quæ accedente loco commorationis *Civitatem* restituunt, & *Materiale* Reipubl. esse possunt, cui si præterea *Forma*, quæ est *Ordo* inter imperandum & paren-

dum addatur, ipsa oritur *Repub.* At licet constituere queat materiale Rei-
publ. Universitas, tamen non semper aetate constituit ob defectum sum-
mae potestatis, nam civitates dantur etiam plurimae, quae, quod alterius
imperio subjectae sint, hac prærogativa destituuntur. * *Partes* illæ
ad eundem modum se habent, quemadmodum in cap. de Urbe supra
dictum, nisi quod quæ materialiter ibi capiebantur, hic formaliter atten-
duntur & definiuntur. Sic *Pagus* est societas ex multis vicis. *Vicus* socie-
tas ex aliquot domibus unitis constans. *Domus* vero est societas naturalis
unius familiae sub eodem tecto degentis. Subjecta eodem quoque modo
prima sunt vel orta, quæ etiam hujus societatis perfectæ species dici pos-
sunt. *Primum* est *Civitas* in specie dicta, quæ ut olim erat maximum, ita
hodie minimum est ejus subjectum. *Orta* autem sunt reliqua ut *Regio* &
Regnum. Hæc vero definiuntur *Territoria*, quæ vox simul involvit locum
& jurisdictionem, ut utrumque iis vindicemus, ut autem civitas suum
quodque habet territorium, ita quæ sunt ampliora ex prioribus præsup-
positis constare deprehenduntur. *Ordo Reip.* est habitudo orta ex
gubernatione summæ potestatis legitima ad status certi constitutio-
nem ejusque administrationem. Hinc Formæ Rerum publ. diversæ,
& Media ferè omnia in Politicis dependent, nam à fundamento Re-
gimine S. I. ut ab una vel pluribus personis administratum, diversi-
modè fluit ad terminum, oriuntur species Reipubl. A termino vero
pendent mediatum constituendi statum Reip. tum administrandi,
seu conservando illum, seu restituendo collapsum. * *Ordo* hic non
intelligitur in genere quivis, sed restrictus ad gubernationem S. Potest,
isque non naturalis est, verum moralis, quo actiones hominum in Republ.
juxta legum conditionem diriguntur. Nec tamen spectatur *ordinationis*
actus, qui præsupponit, sed ordini ipsius *Status*, ut frustra sint, qui Reipubl.
formale in ordinatione potius quam in ordine locant. *Ordo* autem ille ex
materiali suo præsupponit unionem multitudinis, additque respectum es-
sentialem inter Imperantes & Parentes à gubernatione S. P. fluentem ad
statum Reip. ejusque administrationem. Et hinc ex Relatorum indole
definitur per *habitudinem*, determinatam à *Fundamento* & *Terminis*, quæ
ut plenius intelligantur, evolvenda sunt *Relationis* hujus *requisita*, quæ
causarum cognitionem simul præstabunt. *Subjecta* autem *Relationis* seu
materia ordinis sunt cives diversi. *Fundamenta remota* & *cause efficientes*
sum-

summa potestas, & ab altera parte obligatio ad subjectionem. *Fundamentum proximum seu forma* est gubernatio, seu habitudo, inde orta ad terminum, hinc *relata* sunt Imperantes & Parentes. *Terminus autem & Finis* est status certi constitutio & ejusdem administratio, juxta legum normam directa. *Hinc quomodo tota ferè Politica deduci queat, facile colligere licet.* *Fundamentum* enim est S. P. ejusque gubernatio, qua illa vim suam exerit, quatenus ab imperantibus fluit ad certum Reipubl. statum, haec ut Forma adeo essentialis est Reip. ut ea mutata mutetur simul Reip. facies: traditur autem personis imperantibus gubernanda ad terminum, quæ participantes S. P. eamque administrantes numero variare possunt, unde statuum Reip. oritur diversitas, nam aliter procedit gubernatio ab una imperantis persona, aliter à pluribus, non quidem qua gubernandi actum, sed ordinem constituentium personarum, hinc etiam in *Termino* status aliter constitutus, aliter denominabitur, cum autem Imperantes possint esse vel una persona, vel plures, eaque vel quædam, vel omnes, 3. erunt *constituendæ Reip. Species*, de quibus in sequentibus. *Terminus* ostendit, quæ media hic sint adsumenda ad assequendum finem Politicum, scil. quæ Reip. statum constituunt, & ad administrationem ejus faciunt, quo-cunque id fiat modo legitimo. Et sic Rempubl. in genere delineavimus, quæ instar corporis mystici, veri vivique corporis membra analogica quoque participat. *Caput* enim Princeps est, seu is penes quem est rerum summa. *Oculi*, quibus videmus, sunt Consiliarii, quorum ductum sequimur. *Lingua*, quâ loquimur, sunt Doctores, à quibus Leges & disciplinas accipimus. *Aures*, quibus audimus, sunt subditi, qui imperata faciunt. *Capilli* penduli sunt iujuria affecti, qui Regis opem implorant. *Collum*, quo capiti corpus adhæret, est amor mutuus Regis & Regni. *Cors* sunt familiares & intimi Reipubl. qui arcans Consiliis adjutant eam. *Offa*, quæ carnem fulciunt, sunt proceres & primores, qui onus Reipubl. sustinent. *Brachia* sunt equites & nobiles, qui hostem reprimunt. *Manus* sunt artifices, qui omnia instrumenta fabricant; & *Pedes*, qui omnia sustinent, sunt Agricolæ & operarii, qui viëtum & alia omnibus ordinibus subministrant.

I. *Monarchia est Respublica, in qua unus imperat, seu potestatem summam legitimè administrat, ut Imperium Rom. Regnum Suecum, &c. In illa consideranda sunt duo. 1. Personæ imperantis conditio. 2. Modus perveniendi ad imperium. II. Dividitur autem*

- in Regnum & Dominatum. III. Oppositum ejus est Tyrannis.
- * 1. Hactenus de Republ. in genere egimus, sequuntur ordine species. Haec verò oriuntur ex summæ potestatis gubernatione diversimodè administrata, quæ cum per naturam Relationis essentialis est Reip. & juxta numerum, temperantium tantum variat, inde petentur species, eruntque 3. vel unus, gubernat Rempubl. reliquis omnibus parentibus, unde oritur Monarchia: vel plures, unde Polyarchia prodit, in qua iterum vel quidam, iisque Optimates tantum clavum tenent, unde Aristocracia nascitur: vel omnes simul imperant, unde Democratia surgit. Inter hasce prima & prima est Monarchia, non tantum dignitatis ratione, ex antiquitate, firmitate & commoditate conspicuæ; & ordine Naturæ, quæ unitatem præponit numero, ac hujus formæ simulacra plurima in rebus exhibet: sed doctrinæ conditione, quæ hanc ut faciliorem & quasi normam reliquarum præmitti postulat, quia pleraque, quæ sub ea tractantur, & facile intelliguntur, & ad reliquas quoque accommodari possunt, unde de ea prius agendum. Proponitur autem sub 3. præceptis, quæ singula sub distinctis capitibus seorsim expedienda: hic autem de Definitione inchoandum.
- * 2. Monarchia dicitur ἀνὴρ μόνος & δέκτης, quod in ea unus solus imperet, unde duum viratus, & trium viratus hic locum non habent. Aliis deducitur à μόνῳ & δέκτῃ, quasi unum & solum notet imperium, scilicet eminentis. Hoc modo capitur Theologis pro 4. mundi Regnis, inter cetera omnia eminentibus, à Daniele prædictis; illo verò Politici pro quovis unius imperio ordinato: & sic iterum sumitur, ut utramque simul speciem complectatur, vel ut oppositum, Dominatui Regnum tantum exprimat. Vocatur alias Principatus, Regnum, Imperium, quæ tamen etiam in alia acceptione sunt species Monarchiæ, ut hic differat ab eis tanquam Genus à Specie. A Tyrannide, quæ olim erat Synonymum ejus, & bonæ famæ vocabulum, hodie distinguitur, ut ab opposito. * 3. In Definitione Genius est Respubl. unde omnia, quæ de ea superius dicta, huc trahi possunt. Differentia sumitur ab imperantium numero, unius scilicet Imperio, in quo essentialiter distinguitur à reliquis speciebus. Reliqua quæ adduntur, declarationis ergo ex definitione Reip. generali repetita sunt, ut applicatio monstretur. * 4. Causæ eadem quoque recurrent in specie, quæ erant in genere, nisi quod magis sint restringendæ. Unicum hoc tantum peculiare habent, quod S. Potestatis gubernationem ad unum terminent, cuius

jus proinde *Conditiones & Modus perveniendi ad regimen attendenda. Personam Monarchæ ejusque conditionem determinant Numerus, virtus, Genus, sexus, corporis decus & indigenatus.* * *Numerus* primo attendi debet. Juxta hunc Persona debet esse *Vna*, nam hoc ipso distinguitur essentialiter à reliquis Statibus. *Vnitas* autem non excludit Magistratus intermedios, ut causa solitaria non excludit instrumenta, sed tantum potestate æquales. Quod si verò duæ pluresve personæ summam imperii sibi vindicent Monarchia vel degenerabit in alium statum, ut in Regno Romanorum tempore ejecti Tarquinii: vel una Monocratia disjungetur in diversa regna, quæ singula summam sibi sumant potestatem, ut factum in Regno Judæ & Israël post Salomonem denatum, & in Imperio Orientali ac Occidentali nostro: vel singulæ personæ jus regni indivisum plena autoritate sibi tribuent, donec una reliquas devicerit, aut ad conditiones coegerit, ut res gesta est inter Ludovicum Bavaram & Fridericum Austriacum: vel reliquæ personæ ab una priore dignitatem nominis seu potestatem vicariæ administrationis accipiunt non secus ac Rex Romanorum absente Cæsare; sive jus æquale in diversis locis, negotiis aut aliis conditionibus dependenter participant, cujus exempla habemus in Imperatoribus priorum seculorum, qui sæpius Collegas & Socios imperii assumpserunt, unde status Reip. quandoque etiam non parum nutare cœpit. * 6. *Virtus* hinc spectanda, quæ Kkmanno fundamentum gubernationis salutatur, quia ex ea dijudicatur aptitudo alicujus ad imperium. Non autem consideratur hic prout hominem in genere decet, quemadmodum in Ethicis proponitur, nec ut Magistratui competit, ita enim ad media conservandi pertinet: sed ut personæ imperanti in hoc statu propria est. Sic requiritur ut Monarcha 1. in *Virtutibus emineat*, sitque ita Lux & exemplar populi. 2. *Vt affectu & amore paterno subditos prosequatur*, quod fiet, si 1. curam salutis publicæ seriò gerat. 2. *Justitiam æqualiter administret*. 3. *Temperamentum severitatis & clementiæ servet*. * 7. *Genus* attendendum ob congenitos virtutum igniculos, & invidiam declinandam, sed tamen postponendum virtuti. * 8. *Sexus* debet esse *masculeus*, quia eò respiciunt & Deus & natura, dum virum ad gubernandum, fœminam ad parendum aptiores produxerunt. Est etiam sexus melior ad prudentiam & virtutem magis dispositus, sequior verò affectibus magis obnoxius. *Fœmina* ergo non nisi urgente necessitate in Regno successivo extraordinariè, & sub certis

25.

26.

27.

con-

conditionibus ad regni gubernacula sunt admittendæ , si scil. 1. virtutibus masculis & heroicis sint instructæ . 2. Si Regnorum specialis consuetudo id permittat, ut in Anglia, Scotia, &c. 3. Si subditorum unanimis accedat consensus. * 9. *Corporis decus* consistit in externa specie , ut *statura proceræ, forma decora, proportione membrorum debita ac robore virili.* Hæc si affuerint ad admirationem usque autoritatem conciliant Principi , & subditos ad venerationem tacitè impellunt , quia plerumque hæ dotes corporis solent esse indices mentis. At omnibus tamen illis præferenda virtus, quæ præsens facile restituit jacturam formæ. * 10. *Indigenatus* tandem quoque respiciendus est , ob communis patriæ amorem , qui arcana quadam vi quasi colligat Principem cum subditis, & utrosque ad invicem per conscientiam magis obligat. Alienigena verò si assumatur , hoc cedit in contemptum gentis, & ille Remp. ad mores Patriæ, quibus assuevit , conformatre studebit. Interim sub certis circumstantiis admitti potest, si scil. necessitas in metuenda seditione in statu regni æquali suadeat , & conditio regni id requirat : si Popularis non detur aptus & sufficiens ad componendas Reip. turbas, & Peregrinus sit virtute incomparabilis : sed tamen in illo casu sanguinis & familiarum certarum debet haberi ratio. 1. *Electiō est mos ille & modus, quo rerum summa per suffragia aut sortem aliqui demandatur.* 2. *Successio est modus, quo imperium ad defuncti Monarchæ primò vel proximè genitos aut agnatos defertur.* 3. *Praeter hosce duos modos Regnum aliquando justo bello acquiritur, vel in pace occupatur, 1. titulo donationis, 2. titulo testamenti, 3. jure dotis, 4. jure fæderis.* * 11. Ad Imperii dignitatem ascenderunt nonnulli *immediatè* , quia à Deo ipso vocati sunt absque medio , velut olim David in V. T. alii verò *mediatè* suscipiunt regiminis fasces, ut plerique hodie per intervenientes personas medias. Et id fit vel *ordinariè* secundum modos supra positos, *Electionem & Successionem* , nam aut sanguinis defunctorum habetur ratio , aut eo non attento , ex multis æquè dignis, alias liberè designatur : ve *extraordinariè* tempore belli & pacis, modis & mediis licitis & illicitis obtinetur, de quibus omnibus juxta ordinem Praceptorum singulatim agendum est. * 12. In *Electione* , quo res magis est ardua eò accuratius expendendæ sunt circumstantiæ . 1. *Quis eligere debet*, scil. vel *Populus* vel *Optimates* , sive absque sive cum populi consensu, prout fert illud Reip. consuetudo. *Eligentes* autem debent esse 1. Ho-

1. Homines integræ fidei, non corrupti muneribus, adducti gratia, occupati præjudiciis aut affectibus. 2. Et illi juxta leges Reipubl. fund. procedant; ac 3. Requisita Personæ principalia semper respiciant. 2. Quem verò eligere debeant, & qualem, docent *Conditiones Personæ* ante notatæ, ut ratione virtutis omnibus acceptum, non verò quem sotericæ causæ Reip. exofsum reddunt, ratione Patriæ indigena, ratione sexus masculum, ratione vigoris Iuvenem, non puerum, ob imperitiam rerum & affectuum dominium, nec senem ob vitia huic etati familiaria, ratione Generis Nobilem. 3. Quomodo & quibus mediis fieri debeat electio, ostendit Definitio, dum suffragia & sortem nominat. Suffragia sunt vel omnino libera, ad quamcunque personam, velut olim Poloni suum Piastum elegerunt: vel sunt restricta ad certam familiam & leges, qualia ob præstantiam suam hodie pleraque sunt in Europa. Sors verò in casu urgentis necessitatis tum demum adhibenda, quando paribus suffragiis plures sunt nominati, ad gubernandum æquè apti, ubi rationi & consilio locus non est, sed id non fiat per rem fortuitam, ut Darius eligebaratur per hinnitum equi, verùm per rem certam, ut calculorum aut schedularum signatarum distributionem. 4. Cur eligere debeant, indicat Reip. commodum, & interregni periculum averterendum. 5. Vbi verò & quando instituenda Electio, per se liquet, nam cum necessitas interregni vel specialis consuetudo id depositit, in publicis conventibus, ad vitandas suspiciones novum Reip. caput constituendum esse dubitari nequit. *13. Sunt, qui dubitant modum hunc esse legitimum, quia Fortunæ tribuit, quod prudentiâ maximâ dirigendum erat, & ineptos ad gubernandum sèpè obtrudere potest, sed quia consuetudo succendi toto ferè orbe recepta, & quasi juris gentium facta videatur, luculentiter insanire oporteret eum, qui per disputationes abrogandam pugnaret, nam cæde & sanguine refutaretur. Deinde habet etiam sua commoda, ob quæ multi non tantum inter legitimos modos numerant, sed etiam Electioni præferre non dubitant, de qua re inferius dispiciemus. *Quis autem succedere defuncto debeat, ut constet, notandum successionis jus ex inventata consuetudine spectare, ad liberos ex legitimo thoro prognatos (non ad spurios nisi regnum bello partum ex voluntate Patris illis concedatur) & quidem non ad omnes ne regni vires dividantur, sed i. ad primogenitum cui hoc privilegium & Scriptura S. & jus naturæ, indeque natus consensus gentium attribuiunt, unde etiam in plerisq; regnis peculiari de-*

C

nomi-

32.

nominatione ab aliis distinguitur. Nec obstat sive ante sive post regnum adeptum natus sit, nam filii succedunt ratione naturæ, non verò dignitatis, aut temporis factæ acquisitionis habetur ratio. Si verò is ante parentem decesserit, spectat imperium 2. ad *Nepotem* ex primogenito, qui patruis etiam præfertur, quod ut personam parentis sustineat, ita jus ejus in omnibus tueatur, quod si verò ille non detur, transit Regnum ordine 3. à primo *ad secundō - vel tertio-genitos*, qui supersunt. His si iterum nulli sint, in defectu stirpis masculæ vel 4. *ad fœminas*, in speciali Regni consuetudine, aliisque conditionibus; vel ubi non admittuntur, ad *proximos agnatos* devolvitur ac tandem ubi ex iis nemo superest, ultimo cedit illis, cum quibus per *pacta gentilitia*, quæ vocantur *fædus & jus confraternitatis* contrahant. In successione autem ex conditionibus personæ primariò attenditur *Familia & Patria*, secundariò *virtus sexus & forma*, secus ac fit in *Electione*, quia hic, quem natura & ordo offert, citra contradictionem assumendum est, nec enim requiritur hic *consensus subditorum expressus*, sed tacitus sufficit. * Uter verò horum modorum præstet, ut paucis determinemus, dicimus terminos quæstionis considerari posse vel *absolutè* in se & quasi in idea, vel *applicatè* ad Remp. certam. Priori modo electionem successioni præferendam esse censemus, ob potiora ejus commoda & minorâ incommoda, quæ inde in Rempubl. redundant. Sed quia ita in existentia non datur, nullus ejus considerationis est usus. Posteriori vero modo quæstio iterum accipi potest, vel de *Republ. jam constituta*, de qua non opus erit quæsito, quia quod usus & consuetudo Reip. per aliquot secula obtinuit, id sequendum, nec absque ruinæ periculo mutari poterit, vel de *Republ. constituenda aut mutanda*, & sic ut *electio successione temperetur*, consultissimum esse putamus, quia id quod uterque modus habet commodi, ea ratione ad Rempubl. derivari potest, quod verò incommodi præcaveri potest, & hoc in Rebus publicis optimè constitutis ubique ferè obtinet, unde hunc etiam modum sub *mixti* nomine Politici maximè commendant. * Etsi ordinariè Monarchia per modos supra dictos defertur, tamen extra ordinem nonnulli quandoque imperium capebunt, aliis modis & mediis, quæ silicita, nec juri divino & humano contraria probamus: Sin verò illicita repudianda esse censemus. *Licita* quæ sunt, in præcepto nostro proponuntur; suntque 1. *Occupatio bellica*, quæ sit, quando per bellum legitimè suscepimus & gestum Re-

gnūm

gnum acquiritur, nam quod ex hostibus captum est, id dominio & arbitrio victoris subjicitur, ut inde fructum victoriæ capiat. Si verò bellum illegitimum fuerit, potius latrocinium dicendum, & qui occupat, Tyrannidis reus agendus erit. 2. *Acquisitio pacifica*, quæ fieri potest potissimum 4. modis. 1. *Per Donationem* inter vivos, quando Princeps unus alteri ditionem suam liberè offert, cuius exemplum habemus in Umberto Principe Delphinatus. 2. *Per Testamentum seu donationem* inter vivos & mortuos, ut vocatur, quando Princeps in oribundus, qui plenum jus habet disponendi de Provincia sua, alium regni hæredem legitimè instituit, non obstantibus istius Provinciæ statibus. Exemplum ejus proponitur in Attalo Pergami Rege, apud Just. lib. 36. &c. 3. *Iure dotis*, quemadmodum Domus Austriaca præ cæteris felix, multas sibi acquisivit Provincias. 4. *Iure fæderis*, quod pactorum gentilitiorum nomine venit. Est autem illud foedus illustrium familiarum, quo alterius stirpe mascula extincta, ad alterum Patrimonium & Principatus certa successionis lege pervenit, quale viget inter Comites Palatinos & Duces Bavariæ, inter Duces Saxonie & Landgravios Hassiæ, ac multos alios. *Illicita contra media* sunt, quibus imperium acquiritur, vel per violentiam vel fraudulentiam: sed hæc ut ad Tyrannos potius pertinent, quam ad veros Monarchs, ita à nostris mediis exclusa volumus. 1. *Regnum est Monarchia*, cuius gubernator legibus fundamentalibus & conditionibus sub accessum Imperij sibi propositis, vel etiam inspectoribus restrictam habet potestatem, eamque ad publicum bonum primò dirigit, quo pertinent Regna pleraque Europæa, ut Imperium Romanum & Regna S. Majoræ, Sueciæ, Daniæ, Galliæ, Hispaniæ, Britanniæ, ac nonnulli Principatus Italæ. 2. *Dominatus est cuius imperans liberam & legibus ac conditionibus absolutam habet potestatem, & eam non nisi secundo ad publicum commodum & simulatè dirigit*. Huc pertinent Regna veterum ferè omnia, & hodierna Asiatica & Africana, & in Europa nostra Turcarum & Moscorum Imperia. * *Diyisio Monarchiæ* in species suas supra jam proposita est, quæ plenius hic excutienda. Num a. verè sint species dubitari posset, quia ita multiplicarentur status, sed eo non obstante, quia in Essentialibus Monarchiæ conveniunt, & differunt tamen in administratione S. P. ex libera voluntate orta, vel legibus

35.

C 2

ferunt

determinata, ut & intentionis ratione, ceu species analogicè assumi possunt. *Monarchia* Aristoteles 5. facit species, quæ tamen commodius forte ad 2. dictas revocantur. Theologi & Politici dividunt in *Regna summa* & *subalterna*, sed sensu paululum discrepante. Illi summa vocant 4. eminentia mundi imperia, à Daniele sub titulo 4. Monarchiarum descripta, quæ sunt Assyrio-Babylonicum, Medo-Persicum Macedonicum & Romano-Germanicum, reliqua parallela omnia ad subalterna reducunt, quæ licet prædictis non fuerint subordinata ratione potestatis, tamen dignitatis ratione semper majora, si non superiora, comiter agnoverunt. Hi verò pro summis habent, qui extra territorium superiorem planè non agnoscent, at subalterna vocant Regna tributaria & feudalia, quæ Rempubl. quidem propriam habent, at superiorem tamen extra territorium admittunt, ut Tartari, Circassii & Serifus Fessanus ac Marocinus Turcam. Siciliæ aliquandiu Hispanum, &c. huc etiam analogicè referri possunt Status Imperii Romani ob liberam in territoriis suis, & ferè Regiam, quam participant ex concessione Cæsaris potestatem.

36. * 17. *Regnum*, quod alias Monarchia in specie, & Monarchia regalis etiam dici solet, describitur à duabus proprietatibus; 1. *Restricione potestatis* per Leges aut Ephoros. 2. *Cura boni publici*, ex illa subditis sua constat salvalibertas, ex hac affluit bonorum proprietas, quibus maximè differt à Dominatu, unde etiam tanquam optima Monarchiæ species per totam ferè Europam apud cultiores nationes obtinet. Hujus species statui possunt regnum in specie, Imperium R. quod per eminentiam eò pertinet, & Principatus per analogiam.

37. * 18. *Dominatus* autem, qui alias dicitur Monarchia dominica, contraria habet requisita, & potestatem suam absolutam ad privatum commodium directam exercet in subditos suos, horumque liberos, tanquam servos & mancipia ad vitam & necem usque itemque in libertates & fortunas, quorum omnium nemo simpliciter se Dominum profiteriaudet, sed in Dominatoris potestate est, sive auferre & in alios usus convertere sive relinquere velit. Unde quia primo usus proprii rationem habet, & non nisi secundariò subditorum commodium respicit, ad Tyrannorum conditionem quodammodo accedit: at tales gubernandi formæ, præter hodiernam Europam ferè totum mundum adhuc fatigant. *Tyrannis est Imperium unius iniquum ad proprium commodium omnia dirigenis, neglecta & afflictâ insuper Republ. ejusque membris.*

Tiran-

Tyrannidis nomen olim bonæ famæ erat Virg. 7. Aeneid. & conveniebat cum Monarchia, at hodie à Pristino usu adeò degeneravit, ut ejus *Oppositorum* nobis designet. Per Accidens autem hic tractatur ut ex opposito Monarchiæ indoles clarius dispalescat. Est autem ille unus scil. Tyrannus duplex, alias *titulo & occupatione*; alias *exercitio & administratione*. Ille per vim aut fraudem invadit Rempubl. ut Cæsar: hic illegitimè administrat eam ut Nero. Et uterque salute publica neglecta studet unicè privato commodo, ac præterea affligit subditos. Hinc illius quidem molimini, antequam capessat imperium, ad necem usque resistere licet, ad hujus iniquitas, etiamsi jura divina & humana pervertat, ad mortem usque perferrerenda, quia potestas ejus est à Deo, licet ipse ea abutatur per Tyrannidem, quod personæ vitium determinat Deus in pœnam subditorum.

* 20. *Notas & mores* Tyrannorum enumerat Aristoteles undecim, lib. 5. Pol. c. 10. & 11. Sed non incommodè revocari possunt ad 3. capita, quia Tyranni astutè & sub speciosis prætexibus hoc spectant, ut omnia ad suos usus conferant & subditis eripiant, hinc istud agunt, ut i. subditi semper sint in servili metu, nec aliquid contra moliri queant. 2. Ut viribus & opibus eos exuant. 3. Ut illi semper inter se dissideant, aut simultates alant. I. *Aristocracia est Respubl. in qua pauci iique optimates ex aequo administrant summam potestatem ad commune bonum, ut Respubl. Veneta & olim Carthaginensis, ac hodie Rhagusia. Item Hebræa ante Reges, & Romana post Reges ejectos, antequam ad statum popularem deflecteret: quibus addunt nonnulli Spartanam & Belgicam. Huc quoque referre non dubita Kkmannus Regnum Poloniæ, quando Ordinum potestatem superiorem Rege facit lib. 2. Pol. in illa iterum observanda veniunt duo i. Personarum conditiones. 2. Modus pervenienti ad imperium. II. Oppositum ejus est Oligarchia.*

* 21. Expendimus hucusq; statum Monarchicum, in quo unus rerum potitur: Sequuntur formæ Polyarchicæ, ubi plures simul participant summam potestatem, qui si fuerint pauci & Optimates in populo, nascitur inde *Aristocracia*, de qua jam agendum erit, quod fieri potest brevioribus lineis, quia reliqua ex tractatione Monarchiæ intelligi & repeti queunt. Antecedit autem Democratiam tum ordine Naturæ, quia per numerum imperantium in medio & mediocritate quasi constituitur tum dignitatis

Disquisitio Politica,

- 22 ratione, quia per prudentiam administrantium præ illa se commendat.
40. * 22. Aristocracia dicitur ab ἀριστος optimus & verbo καλεῖν, quod significat dominari, quod in ea optimi quique Reipubl. præsint & dominentur. Vocatur aliis etiam Oligarchia, sed id rectius de corrupto paucorum statu intelligitur, adeoque oppositum notat. * 23. Definitio ex ante dictis ferè cognoscitur, nam genus ex tractatu de Repub. in genere satis innotuit. Differentia absolvitur tribus requisitis, quorum duo communia, qualia sunt *fundamentum* Reip. *summa potestas*, & *finis*. *Bonum publicum*, in superioribus itidem satis excussa. Tertium verò quod *proprium* est & *constitutivum* hujus speciei, scil. *gubernari à paucis ex aequo*, hic uberioris juxta requisita apposita declarandum. * 24. Personæ imperantes hujus speciei statuuntur *paucæ*, eæque *Optimates*, & *ex aequo* gubernantes Reimp. unde resultant tres earum conditiones. Quantitas, Qualitas & Relatio.
42. * 25. *Quantitas* exigit, ut imperantes sint numero *Pauci*, quo discernatur à *Democratia*, nec degeneret in *Oligarchiam*, si major pars regimen affectet. Numerus verò certus determinari nequit, sed ad Reip. rationem & consuetudinem loci hic respiciendum, per quam plures hic, pauciores alibi agunt. Quò verò pauciores præfuerint, eò firmior in gubernatione concordia sperari potest. Interim *Diarchia* studiosè cavenda, ob periculum mutationis in *Monarchiam*, si alterum alter suppresserit. * 26. *Qualitas* deinde requirit, ut pauci illi sint *Optimates*, qui licet ponantur in idea, tamen quia in existentia non dantur, requirim' non absolutè tales, sed comparatè, id est, qui respectu reliquorum minus sunt mali, & si in uno aut altero non sit optimatum ratio, sufficit, si in universis deprehendatur. Potissimum autem in illis spectari debent duo, ut sunt 1. *virtus* & *experientia*.
43. 2. *Genus & opulentia*. Illa attendi debet ut *fundamentum*, ex quo dependet aptitudo ad gubernandum; hæc verò ad majus Reipubl. emolumentum negligi non solet. Ex virtutibus præter communes omnibus, seorsim requiruntur ab iis, 1. ut sunt *Imperantes*, *Prudentia* in consiliis & *justitia* in factis, 2. ut sunt personæ exemplares, *Gravitas* in moribus. 3. Ut sunt plures & *concordia*, qua velut anima inter se ad unum colligantur: & *Taciturnitas*, ne secreta in vulgus dimanent. Cum autem propter simulationem virtutis hæc cogniti sint difficultia, secundariò respicienda *Nobilitas* & *dignitatem*, quia 1. præsumuntur in iis majora virtutum semina & exercitia. 2. Sunt Amantiores Patriæ, in quahonores & fortunas suas habent, unde eorum
- 44.

eorum interest statum ejus manere salvum. 3. Pauperes contra se non multum patriæ debere putant, quia labore & industria ubivis cum victu patriam inveniunt. * 27. *Relatio* porrò inducit *æqualitatem ratione potestatis*, quæ semper indivisa manet, & exercitium ejus ex æquo competit non omnib⁹ singulatim, sed singulis universim, quatenus unum corpus constituunt: at ratione *Dignitatis*, *Ordo* inter membra optimè consistere potest, ut unus sit primus, alter secundus, sive accessus, sive officiorum, præsertim administrantium respectu habito. * 28. *Modus pervenienti ad imperium* unicus est *electio*, nam per illam designari possunt optimi quique in populo. Successio autem & alia hic locum non habent. Quomodo verò *Electio* sit instituenda, & quæ ad illam pertineant, cognosci possunt ex iis, quæ dicta sunt ad Monarchiam, hoc tantum observari meretur, quod ut ad plures terminatur, id elegantium ratione, qui sunt vel *populus* vel *optimates*, duplē, loco divisionis, sistat Aristocratiam. Aristoteles quidem 4. species ejus enumerat, at quod ipsi ejus associæ fateri debent, non satis ad specificam rationem disjunctas. In hoc autem statu præstat Magistratum superiorem esse perpetuum, ut in Monocratia: Inferior autem ambulatarius esse potest velut in Democratia. * 29. *Oligarchia* est imperium paucorum divitum, qui per vim & injuriam illud ad se transferunt, & reliquis *æqualibus exclusis*, vel multitudine oppressa ad privatum quæstum seditione administrant, ut Romæ sub Decem-Viris, & Athenis sub 30. *Tyrannis* factum. Convenit ergò in numero gubernatorum cum Aristocratia, sed differt maximè qualitate eorum & fine, quia Optimates non sunt, nec ad publicum bonum respiciunt, unde ad oppositum ejus deviat. 1. *Democratia* est *Respubl.* in qua universus *populus*, vel maxima ejus pars, summam potestatem legitimè administrat ad commune bonum: Ut *Resp. Atheniensis*, *Spartana*, (licet sint qui ad Oligarchiam reponant) *Romana* post *eruptam Senatui* potestatem: *Genuensis*, *Helvetica* & *Belgica*, per confederationem ad unam quasi redactæ. * 30. *Democratia* nomen habet à *δῆμῳ* populus & *νέοις* dominari, quasi dices populi dominium. Aristoteli notat oppositum, qui hanc formam perpetuò Politiae seu *Reipubl.* nomine in specie designat. *Aliis* etiam vocatur *Timocratis*, sed de nomine non est quod hic litem moveamus, si modo resteneatur. * 31. *Definitio* ex superioribus formis satis quo-

45.

46.

46.

47.

48.

quoque constat, quid nempe inferat *Genus Resp.* & quæ *Differentia* aggerat requisita communia, summæ potestatis ejusque legitimi exercitii ad communem usum. Hoc unicum tantum expendendum restat, quo essentialiter differt à reliquis speciebus, scil. imperantium numerus, qui hic est *totus populus seu maxima ejus pars*. *Populus* notat omnes cives, qui non sunt ex numero *Senatus*, hinc *Senatus*, *populus*que apud Romanos junctim ponuntur, penes hunc est potestas status, ut penes dilectos ejus administratio, quocunque vocentur nomine sive *Senatus*, sive *Ephorum* aut alio. Aliquando pro toto populo clavum tenet maxima pars ejus, ut excludantur operarii, advenæ, servi aliqui, qui forte per societas civitati non sunt aduniti. * 32. Hujus itidem notandæ veniunt *conditiones* & requisita, nam *modus perveniendi ad imperium* hic non indiget, explanatione, quia quotquot accedunt membra Reipubl. sive per nativitatem, sive aliunde jus civitatis obtineant, toteò ipso accedunt quoque imperantium numero. * 33. Personæ illæ secundum Quantitatem omnes simul sunt imperantes & parentes, nam universi imperant singulis, & singuli parent universis, tanquam membra corpori communi: hic verò ubi ut imperantes tantum attenduntur, in duplicem statum Reipubl. conservant 1. in *Gubernatione ipsius summa potestatis*, in qua secundum Relationem omnes sunt *æquales potestate*, scil. ipsâ, & ortâ inde libertate, non autem dignitate & virtute: hinc æqualitas, quæ Arithmetica esse poterat, si omnes æquè digni & habiles essent ad gubernationem, fit Geometrica, quæ libertate omnibus manente, secundum Qualitatem respicit personarum virtutem & merita, non autem *Genus* & divitias. Secundum *Actiones* omnes Comitiis intersunt, & suffragia ferunt idque dupli modo consultationis, vel viritim & juxta capita, vel centuriatim aut tributum juxta societas, quod præstat: & alia, quæ sunt summæ potestatis expediunt. 2. In *Constitutione Magistratus seu personarum administrantium*, quæ necessariò hic requiruntur, quia populus universus sine confusione nec regnare nec ad jus dicendum semper convenire potest unde constituere debet, qui nomine suo administrent *Magistratum*, quod fit per suffragia aut sortem. *Magistratus* autem defertur vel uni, ut apud Romanos Dictatori, apud Atheniens. olim ἄρχοντι, apud Belgas Principi, & accedit status per administrationem, ad Monarchiam, vel pluribus, ut apud Helvetios, ac olim Romanos & Spartanos, & assimilatur

Aristo-

Aristocratiæ. Sæpè etiam ad utramque formam accommodatur administratio, ut factum in Rep. Spartana & Romana ubi Magistratui dignitas, Senatui autoritas, & populo potestas assignabatur. Magistratus autem debet esse ambulatorius, ut ad omnes (habiles) deveniat ordo ob seditiones & turbas vitandas. Officium v. ejus duplex erit, ut 1. vota populi in gravioribus colligat, & 2. in levioribus etiam sententiam dicat. *34. Species

52.

Democratiæ Aristoteles constituit 5. sed quia ab Essentialibus non petit differentias, rectius ad 2. quasi species revocamus, nam ut plebs omnem habet & exercet potestatem consultationum & judiciorum absque Senatu, qui modus viguit Athenis & apud quosdam ex Helvetiis, aut habet potestatem Magistratum ordinandorum & corrigendorum, qui constituti illam exercent, ceu fit apud Belgas, Genuenses, Helveticos quosdam, & (analogicè) imperii civitates plerasque. *35. Ochlocratia est imperium plebis turbulentæ, quæ posthabita salute Reipubl. proprio commodo invigilat, & absque legibus dominata Reipubl. evertit. Distiguitur ergo à Democratis verâ 1. per turbulentiam, nam justitiae & honestatis ratio non habetur, nec habiles, sed inepti & imprudentes plebei; ad imperium admittuntur. 2. Per finem, qui iterum ad privatum quæstum tendit. Hinc pendet. *36. Quæ forma Reip. ex hisce sit optima & præferenda? Resp.

53.

Formæ Rerumpubl. considerari posse, sunt vel *absolutæ & in thesi*, vel *repetitive & in hypothesi*. Hoc modo nullam alteri simpliciter præferendam putamus, sed respiciendas esse circumstantias loci & temporis, ac populorum mores & ingenia, secundum quæ ut alii Regio aut herili, ac civili modo gubernari per naturam postulant. Ita Respubl. est informanda; illo modo quævis forma habet peculiare quid, in quo præstet, vel iterum cedat reliquis. Hinc si in *Idea* considerentur formæ ut esse debebant, non dubitamus præferre Monarchiam ob majora, quæ habet commoda & minoria incommoda; at quia ita non datur *in existentia* suademus *Monarchia formam temperandam* esse per *administrationem reliquarum formarum*, ut, quod hæc incommodi habet, per illud temperamentum prævertatur, & quod reliquæ boni participant, per administrationem dictam huc quoque attrahatur. 1. Datur *status mixtus ratione administrationis junctæ cum forma Reipubl.* 2. *Status mixtus est Reipubl. temperatura, qua forma ejus per administrationem ad alterius quoque formam modum attemperatur, ut quod metuendum erat mali, ex forma, per admi-*

54.

D

nistra-

- nistrationem caveatur, & quod bonum erat in altera, per eandem attrahatur. * 37. Hactenus egimus de speciebus Rerum publ. ipsis ratione *Essentia* spectatis; illæ verò ratione *existentia*, prout sunt in mundo propter accedentem administrationem variis modis inter se attemperantur, nam hodie ferè nulla est ordinata Respubl. quæ non mixturam aliquam adinittat, imò quò magis est mixta eo ordinatior ferè statuitur: proinde de *mixtura* illa post species in se explicatas agendum non quasi peculiarem formam à reliquis distinctam constituat, sed ut constet, quomodo per administrationem in mundo variatæ existant. Resp. * 38. Ad *Existentiam* probandum explicandi sunt termini *Status* & *mixtionis*. Vox *Status* diversis modis accipitur à Politicis, & alias tribuitur. 1. *Materiali* Reipubl. sive notat in imperantium genere *personas administrantes* & *restringentes* Rempubl. seu proceres Regni, ut in Monarchia Rom. Electores, & reliqui ordines dicuntur *Status Imperii*: In *Polyarchicis* verò *Regentibus* assignatur, ut in Belgio videre est. In Parentium classe significat *Ordines* & *genera vita*, ut *Status Nobilium, civium, &c.* 2. Applicatur etiam *Formali* Reipubl. & sic capit vel abstractè, pro ipsa habitudine summæ potestatis, quæ in relatione consistit, & cum forma coincidit; vel concrete, ut involvit exercitum ejus, & administrationem alterius formæ unà includit. Sic ratio status urgetur, consiliarii status constituuntur. Priori modo in *Essentia* spectatur, at posteriori in *Existentia*, non secus ac Elementa in *Physicis* tractari solent, primò ut sunt in se & natura sua, & deinde ut existunt in mundo. * *Mixtio* fit vel cum mutatione speciei, qualis ponitur in *Physicis* mixtis vel *citra mutationem*, qua manente forma alterius accidentia ob evidens bonum accersuntur. Illa hic locum habere nequit, quia dependeret à summa potestatis communicatione cum aliis formis: At hoc fieri non potest, nam S. potestas communicaretur, aut ut tota, aut per partes, non tota, quia ita ordini (Reipubl.) induceret confusione, quod absonum, nec per partes, ut hæc illi aut alii competat, quia consistit in indivisibili. Alius autem modus vel fingi nequit, nisi quis summam potestate in cum ejus juribus tanquam signis & effectis, & formam cum administratione confundere velit: & hæc esse distincta facile patet, nam forma est in Relatione Majestatis ad personas Imperantium (personalis) cum respectu Essentiali ad gubernandum: administratio verò est actio, quæ accedit Relationi, eique accidentalis est, proinde illa manente

nente indivisâ, hæc multum variari potest, quemadmodum ex formarum Polyarchicarum administratione ad oculum patescit. Sic summa potestas habet se ad jura inde denominata, ut anima ad potentias: quemadmodum ergò illæ formaliter spectatæ non possunt separari ab anima, nec inter se dividi, attamen materialiter possunt communicari, corpori & certis ejus organis, per quæ vim suam exerant: ita & majestas, quæ in toto imperio una & indivisa semper manet, jura sua diversa proceribus Regni tanquam membris diversis communicare, & vim suam exerere valet, at talis mixtio ex administratione vel jurium majestatis, materiali communicatione variata non infert speciei mutationem, quia S. potestas & jus imperandi semper manet penes certas personas, quæ formam determinant, exercitium verò ejus & ratio administrandi tantum variationem introducunt. Hæc ergò, quæ sit citra speciei mutationem admitti debet & potest. * 40. Hinc jam liquet, si vox *Status abstractè* sumatur, & in *Essentia*, prout dicit habitudinem istam S. potestatis cum respectu Essentiali gubernationis, defluentis ex imperantiū numero competente, non posse miseri ad primū mixtionis modum, quin statim mutetur forma in aliā, quæ hanc ceu diversam excludat. At v. si *concreta* accipiatur, & in *Existentia*, prout mixturam secundi modi alterius formæ administratio Reip. ob insigne cōmodum accedit, dari, experientia ipsa convincit. Ita verò hic accipi debet, quia Politicus in mediis administrandæ Reipubl. non tam spectat formas abstractas, quām administrationem unā conjungit, eoque præcepta sua utrius accommodat. Nec verò ita speciem seu formam Reipubl. diversam facit, quia quod illas essentialiter constituit & distinguit regimen summae potestatis in numero imperantium diverso, hīc manet, & accidentale quoddam per mixtum aggeritur. Nihilominus tamen in Politicis seorsim proponendus est, ut exploratum habeamus, quomodo species Reip. attemperare possint, & debeant, ut pro conditione Reipubl. optimus administrandi modus eligatur, & pericula, quæ extimescenda ex forma evitentur. Ex quib⁹ jam dispalescit, quid dicendum sit ad diversas, quæ hic implicantur quæstiones, An scil. detur status mixtus exclusâ vel inclusâ administratione? An si detur, speciem peculiarem constituat, & si id non faciat, in Politicis tamen tractari mereatur? Quæ omnia ex dictis determinari possunt: * 41. Definitio sumitur ex modo & fine mixtionis, ea que satis est perspicua, si tria prius expediverimus, 1. Originem, 2. Causas,

D 2

& 3.

59.

60.

28 Disq. Pol. de Genuina Reip. Constitutione.

61. & 3. Diversitatem Statuum mixtorum. * 42. Origo perdet ex collatione formarum ad invicem, & consideratione ejus quid boni habeat, quidve periculi minitetur, quod per administrationem reliquis accommodari queat. Sic *Democratia* ob æqualitatem & libertatem est jucundissima: quis enim non facilè se aggregaret illi cœtui, in quo scit suos non nasci ad servitutem, sed si virtuti studeant, aliquando ad clavum Reipubl. admove-ri posse? Imò commendat hanc formam, quòd quicquid ferè præclarè ge- stum, sub hac formâ gestum sit, ut apud Athenienses, Spartanos, Romanos. *Aristocracia* verò ob salubriora Optimatum consilia est pruden- tissima, unde nullæ verò Respubl. diurniores citra mutationem exti- terunt, exemplo Reipubl. Venetæ. At *Monocratia* tandem est perfe- ctissima & tutissima, ob convenientiam cum Deo & natura, contra verò *Monarchia* facilè in Tyrannidem degenerat, si unus illa potestate sua abuta- tur. *Aristocracia* ob invidiam & emulationem favoris ac fortunæ ad dissid- dia maximè propendet, & *Democratia* ob multitudinis inconsideratum agendi modum, mutationibus & seditionibus publicis obnoxia est. Hinc ita temperanda est Reip. forma, ut per administrationem, quod mali ha- bebat, caveatur, & quod altera habebat boni, assumatur. * 43. Causæ mix- turæ sunt duæ, 1. est *Administratio*, quia alii possunt habere S. potestatem, & alii administrare ad modum alterius formæ, quod evidens est in stati- bus Polyarchicis, ubi Optimates & populus habent; at Princeps vel Magi- stratus administrat potestatem, ut apud Venetos, Belgas, aliosque, &c. 2. *Restriccio*, quia potestas status potest esse determinata, ad certos epho- ros aut leges fundamentales, quod in Monarchiis crebrò se offert. Sic R. Imperium ad Electores & leges fundamentales est restrictum. Hincq; * 44. Diversitas Statuum mixtorum determinari potest, nam *Monarchia* potest administrari *Aristocraticè*, ad cavendam Tyrannidem, & invenien- da meliora consilia, ut in R. Imperio aliisque Regnis Europæis: Non au- tem facilè Democraticè. *Aristocracia* quoque potest administrari *Monar- chicè*, ob cavenda dissidia & concordiam stabiendam, ut apud Venetos, Polonos. Nec iterum id facile Democraticè. *Democratia* tandem admini- strari potest vel *Monarchicè*, ut apud Athenienses, vel Ari- stocraticè, ut apud Belgas, Helvetios, vel utro- que modo simul, ut apud Spartanos:
- Tantum.

COROL-

COROLLARIA.

Huc usque hærent Controversia nondum accurate decisa, de Principiis actionum humanarum, sed esto, macerarint torsentque se hactenus Philosopherum insignium ingenia. Nos tamen quantum permiserit infirmitas eò annitemur, ut superatistot sententiarum naufragius certe alicui sententiae adstipulemur. Antequam vero certi quidpiam hac de re in medium producamus, præsciendum prudenter ducimus neutquam immediate ad principia mentem nostram devolvi posse, quandoquidem nemo hominum quicquam velle posse, nisi primum hoc recognoverit recteque secum pensitarit, an recta ratione prævia hoc expediri posse an minus. Hinc antequam volitionis habita fuerit ratio, objectum primò proponitur, propositum cognoscitur, idque vel per sensus externos vel internos, donec tandem ad ipsum deferatur intellectum, indeque ad voluntatem, qui expetibile censet. Antequam vero actu experat, Consultatione prudenti opus statuit, hinc ad intellectum, iterum iterumque remittit, ut Consultatione facta tandem decernat, an desiderio consequendum sit an minus. Vnde duo resultant gradus, qui principii nomine venire vulgariter consuescant, ut Consultatio & Voluntas, quibus addere solent liberum arbitrium quod quis indifferenter se haber ad Velle & Nolle.

QUÆSTIONES.

1. An rectè distinguatur inter Majestatem realem & personalem?
Negatur.
2. An Iudæi ferendi sint in Republica Christiana? D.
3. An Magistratus in statu innocentia fuerit necessarius A.
4. An nulla Lex obliget nisi primum cognita fuerit? Dist.
5. An homo in hac vita felix esse possit? A.
6. An detur summum malum? A.

D 3

Vul-

I.

Vulgare est, quod *Dī nūl vendant absque
labore;*

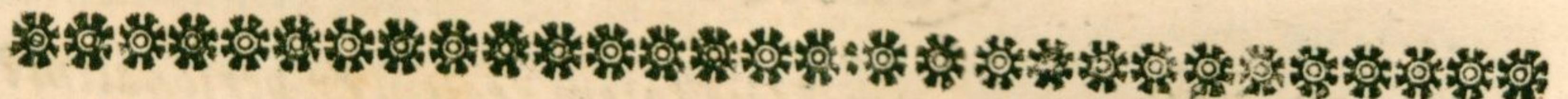
Et lolium in pigri crescere constat humo.
ZWICKIUS hinc satagit libros tractare So-
phorum,

Legibus augustis sicque parare viam:
Eximum virtutis opus, quod fœnore magno
Gratia Supremi larga beare velit.

hoc

*Præstantissimo Dn. Respondenti, Con-
victori suo per quam dilecto, appreca-
tur*

Iohannes Gravius D.
& Professor Jur. Ordin.

II.

HUmanum corpus, parvus quasi dicitur Orbis,
Ac ejus præsentatur, Res publica, membris.
Id conservatur feliciter hisce duobus:
Orando atque laborando; nec plurare requirit.
Sedulitas itidem tantum pietasque, beata
Constituunt, tum conservant, TE Judice, Regna,
Hinc merito falsas artes, Hoc Themate, dannas:

Alte-

*Alterutro saltem nam deficiente, necesse est,
Corruat omnis homo, Respublica, post quoq; mundus.*

Præstantissimo atque Literatissimo Dno. Respondenti, Amico, Conterraneo, Contubernali ac Commensali suo charissimo, de eximiis hisce studiorum suorum primitiis, animitus gratulatur, felicia quæque apprecatus

Johannes Balthasar Kupferschmid.

URit mature, quod vult urticamanere,
Non inconcinnè vulgata parœmia jactat:
Sic spem doctrinæ commonstrat **ZWICKIUS**
amplæ,
Dum cathedram scandens mature, semina
spargit.
Progressus ter sit felix, nec gloria déerit
Sperati, dulcis quem Musa reponit, honoris.

*Andreas von Mandelslo/
Bremensis.*

Læti volantes cor niger Solistenet
Aries equos: demortue
Gemmas refundunt arbores suavissimas.
Gramen reddit patentibus
Campis. Novus Sophia tuos nunce excitat
Artus amor. Pulcherrimum

Pruden-

Prudentia & civilis, jam sub Praeside
 Docto, sciens opus facis.
En publicum domesticæ tuæ exhibes
 Industriæ specimen Tuis.
Non Gressibus Cheloniis biverticem
 Tu Phocidis montem petis.
Laudabilem Charissimus nutu probat
 Industriam Pater tuam.
Conatibus nati gaudio mater favet.
 Num Murcia & nepotulus
Doctoram cathedram publicè faciet loqui?
 Non. Noster ast hic ZWICKIUS.
Factum Pater doctum non probabit hoc?
 En indolem dignam laude?
Tuis, Amice macte cœptis optimis,
 Nectunt corollas laureas
Novensiles frontitua, Phœbus quibus
 Incinget olim tempora.

Ἀνημόσουνον Jambicum hoc
 Τιμῆς καὶ φιλίας evenit
 possum à
 Johanne Gothofredo Horresio,
 Rheno-Braub.

V.

Ut tua Te, voveo, Sophiæ conamina magna
 Ad summum laudis promoveant apicem.
 hisce paucis

Eximio atque Doctissimo Dno, Respondenti, Amico,
 Conterraneo & Consalino suo suavissimo multum felicitatis apprecatur

Johannes Matthæus Münch.

94 A 7360

94 A 7360

ULB Halle
002 381 974

3

56.

T. 1. 1. 1.

V. 1. 1. 1.

spatia saepe
in miliori munitione nō agnoscuntur

A
ante omnia que nō
alii sibi videntur

hinc videtur dicitur id est
vixit et regnabat

Farkarte #13

Centimetres

B.I.G.

Inches
1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres
1 2 3 4 5 6 7 8
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White Black

